सर्ववित्सर्वजित्सिद्धौभवभावविवर्जितः॥संयमेननवंबंधंनिवर्त्यतपसोबलात्॥संप्रामाबहवःसिद्धिमप्यबाधांसुखोदयां॥५९॥ इतिश्रीमहाभारतेशां ति॰मोक्ष॰एकोनिज्ञशद्धिकित्रिशततमोऽध्यायः॥३२९॥ ॥७॥ नारदउवाच अशोकंशोकनाशार्थशास्रंशांतिकरंशिवं॥ निशम्य लभतेबुद्धितांलब्ध्वासुखमेधते॥ १ ॥ शोकस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच ॥ दिवसेदिवसेमूढमाविश्तिनपंडितं॥ २ ॥ तस्मादिनष्टनाशार्थमितिहासं निबोधमे॥ तिष्ठतेचेद्दशेवुद्धिर्ठभतेशोकनाशनं॥ ३॥ अनिष्टसंत्रयोगाच्चवित्रयोगात्रियस्यच॥ मनुष्यामानसैर्द्वः खैर्युजतेस्वस्पबुद्धयः॥ ४॥ द्रव्येषुसमती तेषुयेगुणास्तान्नचितयेत्॥नतानाद्रियमाणस्यस्नेहवंधःप्रमुच्यते ॥ ५ ॥ दोषदशीभवेत्तत्रयत्ररागःप्रवर्तते ॥ अनिष्वधितंपस्येत्तयाक्षिप्रंविरज्यते॥ ६ ॥ नार्थीनधर्मीनयशोयोतीतमनुशोचित॥अप्यभावेनयुज्येततचास्यनिवर्तते॥ १॥ गुणैर्भूतानियुज्यंतेवियुज्यंतेतथैवच ॥ सर्वाणिनैतदेकस्यशोकस्थानं हिविद्यते॥ ८॥ ऋतंवायदिवानष्टंयोतीतमनुशोचित॥ दुःखेनलभतेदुःखंद्वावनथौँप्रपद्यते ॥ ९॥ नाश्रुकुर्वतियेबुद्धादृखालोकेषुसंतितं ॥ सम्यक्प्रपश्यतः सर्वनाश्रुकमोपपद्यते॥१०॥ दुःखोपघातेशारीरेमानसेचाप्युपस्थिते॥ यस्मिन्नशक्यतेकर्तुयत्नस्तन्नानुचितयेत्॥११॥ भैषज्यमेतदुःखस्ययदेतन्नानुचित येत्॥ चित्यमानंहिनव्येतिभूयश्र्वापित्रवर्धते॥ १२॥ त्रज्ञयामानसंदुःखंहन्याच्छारीरमौषधैः॥ एतिहज्ञानसामर्थ्यनबालैःसमतामियात् ॥ १३॥ अनित्यं यौवनंरूपंजीवितंद्रव्यसंचयः॥आरोग्यंत्रियसंवासोग्ध्येत्तत्रनपंडितः॥ १४॥ नजानपदिकंदुःखमेकःशोचितुमईति॥ अशोचन्त्रतिकुर्वीतयदिपश्येदुप कमं॥१५॥ सुखाद्दुतरंदुःखंजीवितेनात्रसंशयः॥ स्निग्धत्वंचेंद्रियार्थेषुमोहान्मरणमत्रियं॥१६॥ परित्यजतियोदुःखंसुखंवाप्युभयंनरः॥ अभ्येतिब्रह्मसो त्यंतंनतंशोचंतिपंडिताः॥१ भात्यजंतेदुःखमर्थाहिपालनेनचतेसुखाः॥दुःखेनचाधिगम्यंतेनाशमेषांनचितयेत्॥१८॥अन्यामन्यांधनावस्थांप्राप्यवैशेषि कींनराः॥अतमायांतिविध्वंसंसंतोषंयांतिपंडिताः॥ १९॥ सर्वेक्षयांतानिचयाःपतनांताःसमुच्छ्रयाः॥ संयोगाविप्रयोगांतामरणांतंहिजीवितं॥ २०॥ 11 95 11 90 11 90 11 30 11

Digitized by Google